

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 13.08.1968, sp. zn. 1 Tz 34/68, ECLI:CZ:NS:1968:1.TZ.34.1968.1

Číslo: 42/1969

Právní věta: Vyslovil-li soud podle § 60 odst. 1 tr. zák., že se obviněný osvědčil, není již možno - vyjde-li dodatečně najevo, že se ve zkušební době dopustil trestného činu - rozhodnout, že se původní podmíněný trest vykoná. Trestní zákon č. 140/1961 Sb. nepřevzal býv. ustanovení § 27 odst. 2 tr. zák. č. 86/1950 Sb., podle něhož bylo možno takové dodatečné rozhodnutí učinit do jednoho roku od pravomocného rozhodnutí o osvědčení. V úvahu nepřichází ani obnova řízení.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 13.08.1968

Spisová značka: 1 Tz 34/68

Číslo rozhodnutí: 42

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Obnova řízení, Trest odnětí svobody podmíněný

Předpisy: 140/1961 Sb. § 60

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 42/1969 sb. rozh.

Vyslovil-li soud podle § 60 odst. 1 tr. zák., že se obviněný osvědčil, není již možno - vyjde-li dodatečně najevo, že se ve zkušební době dopustil trestného činu - rozhodnout, že se původní podmíněný trest vykoná. Trestní zákon č. 140/1961 Sb. nepřevzal býv. ustanovení § 27 odst. 2 tr. zák. č. 86/1950 Sb., podle něhož bylo možno takové dodatečné rozhodnutí učinit do jednoho roku od pravomocného rozhodnutí o osvědčení. V úvahu nepřichází ani obnova řízení.

(Rozsudek Nejvyššího soudu z 13. 8. 1968, [1 Tz 34/68](#).)

Nejvyšší soud vyslovil porušení zákona v ustanovení § 60 tr. zák. usnesením okresního soudu pro Prahu-východ z 21. března 1968 sp. zn. T 19/65, jímž bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 tr. zák., že se vykoná trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu dvou let, ačkoliv ohledně tohoto trestu bylo již dříve pravomocně rozhodnuto, že se obviněný osvědčil.

Z odůvodnění:

Obviněný byl odsouzen pravomocným rozsudkem okresního soudu Praha-východ ze dne 8. 2. 1965 sp. zn. T 19/65 ve spojení s rozsudkem krajského soudu v Praze ze dne 25. 8. 1965, sp. zn. 2 To 103/65 pro trestný čin rvačky podle § 225 odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání čtyř měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu dvou roků.

Usnesením z 21. 3. 1968 sp. zn. T 19/65 okresní soud Praha-východ rozhodl, že obviněný tento trest vykoná.

Proti uvedenému usnesení podal předseda Nejvyššího soudu stížnost pro porušení zákona, v níž vytýká okresnímu soudu, že nařídil výkon podmíněně uloženého trestu odnětí svobody v rozporu s ustanovením § 60 tr. zák. Nejvyšší soud přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. napadené rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo a zjistil, že zákon byl porušen.

Obviněnému počala zkušební doba, stanovená odsuzujícím rozsudkem okresního soudu Praha-východ ze dne 8. 2. 1965 sp. zn. T 19/65 ve spojení s rozsudkem krajského soudu v Praze ze dne 25. 8. 1965 sp. zn. 2 To 103/65, běžet dnem 26. 8. 1965. Končila tedy dne 25. 8. 1967.

Okresní soud Praha-východ vyžádal zprávu o chování obviněného ve zkušební době v srpnu 1966 od OO VB v L. a 29. 8. 1967 pak od OO VB L. a MNV v N., kde se obviněný ve zkušební době zdržoval a pracoval. Poněvadž všechny zprávy vyzněly pro obviněného příznivě, rozhodl soud usnesením z 26. 9. 1967, že se obviněný ve zkušební době osvědčil.

Počátkem března 1968 zjistil pak též okresní soud ze spisu okresního soudu ve Svitavách, že obviněný byl tímto soudem pravomocně odsouzen proto, že dne 20. 8. 1967, tedy před 25. 8. 1967, kdy mu končila zkušební lhůta z předchozího podmíněného odsouzení, spolu se spoluobviněným napadli občana K., jemuž způsobil zranění. Za to byl obviněný uznán pravomocně vinným spolupachatelstvím trestného činu ublížení na zdraví podle § 9 odst. 2, § 221 odst. 1 tr. zák. Okresní soud Praha-východ pak podle § 60 odst. 1 tr. zák. usnesením z 21. 3. 1968 sp. zn. T 19/68 rozhodl, že obviněný vykonává podmíněný trest odnětí svobody, který mu byl uložen rozsudkem tohoto okresního soudu z 8. 2. 1965 sp. zn. T 19/65 ve spojení s rozsudkem krajského soudu v Praze ze dne 25. 8. 1965 sp. zn. 2 To 103/65. Pro výkon tohoto trestu zařadil obviněného do druhé nápravně výchovně skupiny. Toto usnesení nabylo právní moci.

Jestliže po zjištění, že obviněný ve zkušební době vedl řádný život pracujícího člověka a vyhověl uloženým podmínkám, soud podle § 60 odst. 1 tr. zák. vysloví, že se obviněný osvědčil, není možno později, byť by bylo zjištěno, že se ve zkušební době dopustil trestného činu, rozhodnout o výkonu podmíněně odloženého trestu odnětí svobody. Takové rozhodnutí bylo možno učinit do roka poté co bylo vysloveno osvědčení se obviněného podle § 27 odst. 2 tr. zák. z roku 1950 (zák. č. 86/1950 Sb.), avšak toto ustanovení trestní zákon č. 140/1961 Sb. nepřevzal. Postup okresního soudu je tedy v rozporu s ustanovením § 60 tr. zák. a se základní zásadou trestního řádu, podle níž nelze znovu rozhodovat o věci, o níž bylo již před tím pravomocně rozhodnuto, pokud toto dřívější pravomocné rozhodnutí zůstalo nedotčeno; přitom obnova trestního řízení s ohledem na důvody uvedené v § 278 tr. ř. nepřichází v úvahu. Nejvyšší soud vzhledem k zjištěnému porušení zákona napadené usnesení okresního soudu Praha-východ podle § 269 odst. 2 tr. ř. zrušil jako nezákonné.